

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/83/2016
Identifikačné číslo spisu: 2111200202
Dátum vydania rozhodnutia: 25.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Mária Trubanová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:2111200202.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu J. N., bývajúceho v C., zastúpeného JUDr. Jánom Ikrényim, advokátom, so sídlom v Štúrove, Nám. sv. Imricha 17, proti žalovanému Mgr. Ing. Pavlovi Korytárovi, so sídlom v Trnave, Františkánska 22, správcovi úpadcu Trnavské automobilové závody, štátny podnik v likvidácii - v konkurze, so sídlom v Trnave, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Korytár s.r.o., so sídlom v Trnave, Sladovnícka 13, o nahradenie prejavu vôle na uzavretie zmluvy o prevode vlastníctva bytu, vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 26 C 2/2011, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 25. januára 2016 sp. zn. 23 Co 154/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .
Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava (ďalej aj „okresný súd“ alebo súd prvej inštancie“) rozsudkom z 18. novembra 2014 č. k. 26 C 2/2011-252 žalobu zamietol a uviedol, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.
2. Krajský súd v Trnave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozsudkom z 25. januára 2016 sp. zn. 23 Co 154/2015 potvrdil rozsudok okresného súdu a v druhom výrokom uviedol, že súd prvej inštancie rozhodne o trovách odvolacieho konania po právoplatnosti rozsudku s poukazom na § 224 ods. 4 O.s.p.
3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“). Navrhol, aby dovolací súd rozhodnutia súdov nižších inštancií zmenil alebo zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Súčasne žiadal o odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. Procesné vady uvedené v § 241 ods. 2 písm. a/ (§ 237 ods. 1 písm. a/, b/, f/) dôvodil tým, že ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania a dovolateľovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Namietal aj procesné vady podľa § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p. Uviedol, že súd prvej inštancie i krajský súd nesprávne vec právne posúdili. Tvrdil, že rozhodnutia súdov nižších inštancií nerešpektujú uplatnenie jeho práva v súlade s dobrými mravmi a sú v príkrom rozpore s princípom právnej istoty. Postup, ktorý zvolil žalovaný je jednoznačne v rozpore s dobrými mravmi, a preto nemôže požívať ochranu ustanovenú v § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

4. Žalovaný sa vo vyjadrení k dovolaniu stotožnil s rozhodnutím okresného aj krajského súdu, považoval ich za vecne správne a preto žiadal dovolanie žalobcu zamietnuť.

5. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená advokátom, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté, bez nariadenia dovolacieho pojednávania, preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016 (22. marca 2016), t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. účinného do 30. júna 2016 (ďalej aj „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle uvedeného prechodného ustanovenia § 470 ods. 2 CSP a procesnú prípustnosť podaného dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 238 O.s.p.

8. Dovoláním je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie. Rozsudky odvolacieho súdu proti ktorým je dovolanie prípustné boli uvedené v § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. Dovolanie žalobcu nesmeruje proti rozsudku, ktorý je uvedený v týchto ustanoveniach; prípustnosť dovolania preto z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nevyplýva.

9. Predmetné dovolanie by bolo prípustné iba ak v konaní došlo k procesným pochybeniam, ktoré boli uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p. Dovolateľ nenamietal, že v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 písm. c/ až e/ a g/ O.s.p.; nedostatky tejto povahy nevyšli v dovolacom konaní najavo.

10. Dovolací súd sa osobitne zaoberal námietkou dovolateľa, že konanie trpí vadou uvedenou v § 237 ods. 1 písm. a/, b/ a f/ O.s.p., ktorá sa nepotvrdila.

11. K námietke, podľa ktorej konanie pred krajským i okresným súdom trpí vadou v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ O.s.p., ktorú bližšie dovolateľ nekonkretizoval, dovolací súd ju ani nezistil.

12. K námietke, podľa ktorej konanie pred krajským i okresným súdom trpí vadou v zmysle § 237 ods. 1 písm. b/ O.s.p., lebo ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania a dovolateľovi sa postupom súdu odňala možnosť pred súdom konať (§ 237ods. 1 písm. f/ O.s.p.), dovolací súd uvádza, že v preskúmanej veci žalovaný Mgr. Ing. Pavol Korytár, správca úpadcu Trnavské automobilové závody, štátny podnik v likvidácii - v konkurze, je fyzickou osobou s vlastnou právnou subjektivitou, spôsobilou byť účastníkom v občianskoprávných vzťahoch v súlade s § 19 O.s.p. Nemožno preto prijať námietku dovolateľa, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom trpelo vadou podľa § 237 ods. 1 písm. b/ O.s.p.

13. O procesnú vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. išlo najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal strane sporu jej procesné práva priznané O.s.p. [napríklad právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom (§ 123 O.s.p.), byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), na to, aby mu bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)], čo v danom prípade preukázané nebolo, preto dovolateľ neopodstatnene vyvodzuje existenciu procesnej vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

14. Pokiaľ dovolateľ namietal, že v konaní došlo k vade podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., dovolací súd uvádza, že tzv. „iná procesná vada“ je síce relevantný dovolací dôvod, úspešne však môže byť uplatnená iba v procesne prípustnom dovolaní. Konštantná judikatúra najvyššieho súdu zastáva názor, že takáto vada prípustnosť dovolania nezakladá (por. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 219/2013, 3 Cdo 888/2015, 4 Cdo 34/2011, 5 Cdo 149/2010, 6 Cdo 134/2010, 6 Cdo 60/2012, 7 Cdo 86/2012 a 7 Cdo 36/2011).

15. K námietke dovolateľa o nesprávnom právnom posúdení veci najvyšší súd konštatuje, že ak súdy nižšej inštancie dospeli k nesprávnym právnym záverom, uvedená skutočnosť môže mať za následok

nesprávne právne posúdenie veci, nie však odňatie možnosti pred súdom konať. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, ale možno ho uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), čo nie je daný prípad, samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011 a 7 Cdo 26/2010). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

16. Pre úplnosť dovolací súd poukazuje aj na záver ústavného súdu, podľa ktorého „prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p.“ (viď IV. ÚS 196/2014).

17. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej nesprávnosti tvrdenej dovolateľom a nevyšli najavo ani iné nedostatky uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p.; prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 238 O.s.p., najvyšší súd preto odmietol jeho procesne neprípustné dovolanie podľa § 447 písm. c/ CSP bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napádaného rozhodnutia odvolacieho súdu. (mutatis mutandis aj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 102/2016).

18. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.